

[Svend Nielsen.]

paapeget, hvorledes der for et saa specielt Omraade som danske Søfolk bør være Mulighed for en særlig Behandling og en egen Stillingtagen til Problemerne. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen siger derefter: Ja vel, men der findes ogsaa andre Fag, som har det samme Synspunkt; hvad vil f. Eks. en Maler sige til eventuelt at blive rodet sammen med f. Eks. Jernindustrien? Nu vel, der findes en omfattende Gruppe, Bygningsindustrien, hvor man dog har visse parallelt løbende Interesser, og jeg er overbevist om, at fik man Lejlighed dertil, og for saa vidt der var Forhandlingsvilje, kunde man ogsaa faa klaret de Spørgsmaal, saa man fik en mere udformet Definerings af, i hvilket Omfang det kan tillades Forligsinstitutionen at gennemføre Sammenkædningen.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Hvorvidt det overhovedet vil være muligt at udforme det stillede Ændringsforslag saaledes, at det ikke gør Ulykker, er der ingen, der er i Stand til at sige; men det er i hvert Fald ganske givet, at saaledes som det er udformet her, vil det frembyde en Masse Vanskeligheder, som er mindst lige saa ondartede som de, der ligger i den nuværende Tilstand. Alene af den Grund vil det ikke være muligt at gennemføre det, og det vil ikke være muligt at vente saa længe paa den nødvendige Del af Loven, at hele dette Spørgsmaal kan blive virkelig gennemdrøftet og gennemarbejdet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Jeg gjorde opmærksom paa, at det ærede Medlems Sammenstilling af f. Eks. Malere og et andet Fag ikke var særlig holdbar, fordi det jo netop siges, at man maa søge at faa de enkelte Branchers og Industriers Omraade behandlet paa en saadan Maade, at de særlige Ting kommer frem. Det ærede Medlem siger nu, at Forslaget er daarliger end det, vi hidtil har haft. Jeg vil i hvert Fald tro, at ved at faa gennemført en saadan Ordning, at der aabnes en vis Adgang for Brancherne til selv at tage Stilling i en Overenskomstsituation, skaber vi mere Tilfredshed med Afstemningsformerne og Afgørelsesformerne

i det hele taget, end der har været indtil Dato med de Bestemmelser, vi har — ogsaa det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen erkender jo, at de er utilfredsstillende, og at de maa tages op til Behandling. Vi har derfor ment, at det vilde være rimeligt at tage dem op nu, da vi befinder os i en Overenskomstsituation.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen glemmer stadig væk, at hvis man skal sammenkæde en Branche eller Industri, maa det være Forligsmandens Opgave at sørge for, at denne Branche eller Industri kan arbejde, naar Afstemningen er sluttet. Det medfører uvægerligt, at baade smaa og store Grupper inden for Erhvervsomraadet maa falde ind under Afstemningen; det vil sige deres Arbejdsvilkaar er afgjort ved Sammenkædningen. Dette kan ikke hindres, hvis Ændringsforslaget bliver gennemført; det er muligt, at det ikke er det ærede Medlems Mening med Forslaget, men allerede deraf fremgaar det, hvor vanskeligt det er at udarbejde et Forslag, der er tilfredsstillende, og alene deraf fremgaar, at det ikke er muligt at vente med at føre det foreliggende Forslag igennem, til vi finder det rigtige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være forbi med de korte Bemærkninger.

Svend Nielsen: Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen hævder, at Svend Nielsen glemmer — for jeg glemmer ikke de Vanskeligheder, der er forbundet med at finde en egnet Afstemningsform, og ej heller, at man ogsaa ved Gennemførelsen af denne Ordning her vil komme ud for, at et eller flere Fag siger: det er vi ikke fuldt ud tilfredse med. Jeg har i mit første Indlæg peget paa, at vi kunde have tænkt os en mere dybtgaaende Behandling af hele Spørgsmaalet, men under Henvisning til, at man har ønsket at faa Loven færdig — og det erkender vi kan være paa krævet —, har vi i Hovedsagen kun ført den tilbage til den Skikkelse, den havde før Revisionen i 1940, og derudover ment, at man i hvert Fald maa tage hele Spørgsmaalet om den fælles Sammenkædning op og finde en mildere Form for Løsning af denne Sag, end vi har haft hidtil. Jeg vil